

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἱβηρίας-Γεωργίας

‘Ο Ἅγιος Ἀβιβος, Ἐπίσκοπος Νεκρέσι (Γεωργία) † 29η Νοεμβρίου (5' αἰ.)

Ο Ἅγιος Ἀβιβος τοῦ Νεκρέσι ἦταν ἓνας ἐκ τῶν δώδεκα Ἀγίων Σύρων Πατέρων († Μνήμη: 7η Μαΐου), οἱ ὅποιοι ἐπιλέχθηκαν μὲ κλῆρο ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τοῦ Ζενταζένι, κατ’ ἐντολὴν τῆς Παναγίας μας, γιὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν στὸν ἐπανευαγγελισμό τοῦ λαοῦ τῆς Γεωργίας.

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ δασκάλου του, ὁ Ἅγιος Ἀβιβος ἄρχισε τὴν ἀποστολική του δρᾶσι στὸ Νεκρέσι, ἓνα χωριὸ ἀνάμεσα στοὺς λόφους τῆς ἀνατολικῆς περιοχῆς Καχέτι.

Ἡ φήμη γιὰ τὸ ἥθος καὶ τὴν δρᾶσι τῶν δεκατριῶν Ἀγίων Σύρων Πατέρων αὐξήθηκε μεταξὺ τοῦ λαοῦ σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε ὁ Καθολικός-Ἀρχιεπίσκοπος Γκρούτζια Εὐλάμπιος (533-544) πρότεινε στὴν Σύνοδο τῶν Ἐπισκόπων νὰ ἐκλέξῃ μερικοὺς ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀσκητῶν γιὰ τὶς κενές Ἔδρες τῶν Ἐπισκοπῶν Νεκρέσι καὶ Τσίλκανσκ.

Ἀυσκολεύθηκαν νὰ ἀποφασίσουν ποιὸν ἀκριβῶς νὰ ἐπιλέξουν, ἀφοῦ ὅλοι ἦσαν ἐξ ἰσοῦ ἄξιοι τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀνέβουν

στο ὄρος Ζάντεν, ὅπου ζοῦσαν οἱ Ἀσκητές, καὶ νὰ ἐπιλέξουν ἐκεῖνους, τοὺς ὁποίους θὰ εὑρίσκον ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἐκεῖ, γιὰ νὰ τελέσουν τὴν Θεία Λειτουργία.

Ἔτσι ἔγιναν Ἐπίσκοποι ὁ Ἱερομόναχος Ἀβιβος († Μνήμη: 29η Νοεμβρίου), στὴν Ἑδρα τοῦ Νεκρέσι, καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Ἰεσσαί, στὴν Ἑδρα Τσίλκανσκ († Μνήμη: 2α Δεκεμβρίου, **βλ. ἐδῶ**).

Ἡ ἱστορική Μονὴ Νεκρέζι.

* * *

Σύμφωνα μὲ τὸ χρονικὸ «Ἡ ζωὴ στὸ Κάρτλι» («Life of Kartli»), ὁ Ἅγιος Ἀβιβος προσηλύτισε στὴν χριστιανικὴ Πίστι ὄχι μόνο τοὺς Γεωργιανούς, ἀλλὰ καὶ τὶς περισσότερες ὀρεινὲς φυλές, συμπεριλαμβανομένων τῶν Νταγκεστανῶν / Διδοιανῶν, στὴν χριστιανικὴ Πίστι. **Π**λήρης ἀποστολικοῦ ζήλου, ὁ Ἅγιος Ἀβιβος ἐπισκέφθηκε ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Ἐπισκοπῆς του, κηρύττων τὴν Ἀλήθεια καὶ καλῶν ἅπαντας νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀληθινὴ Πίστι.

Ἡ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἅγιος Ἀβιβος ὑπηρετήσε ὡς Ἐπίσκοπος συνέπεσε μὲ μία σκοτεινὴ περίοδο περσικῆς κυριαρχίας στὴν ἀνατολικὴ Γεωργία. **Οἱ** Πέρσες κατέβαλαν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἐμφυσήσουν τὴν θρησκεία τους –τὴν λατρεία τῆς φωτιᾶς– καὶ παντοῦ ἔστησαν βωμοὺς, ὅπου ἡ φωτιὰ ἔκαιγε ἀσταμάτητα.

Μόλις ἔφθασε στὸ χωριὸ Ρέκι, ὁ Ἅγιος Ἱεράρχης, βλέποντας μία ομάδα πυρολατρῶν νὰ ἀναγκάζουν τοὺς Γεωργιανούς πιστοὺς νὰ προσκυνήσουν τὴν φλόγα, ἔριξε νερὸ στὴν φωτιά τους γιὰ νὰ τὴν σβήσει. **Οἱ** ἐξωργισμένοι εἰδωολάτρες ἱερεῖς ἔδεσαν τὸν Ἅγιο Ἀβιβο, τὸν ἐκτύπησαν βάνουσα, τὸν ἐκλείσαν σὲ κελλὶ καὶ ἀνέφεραν τὸ περιστατικὸ στὸν πέρση στρατιωτικὸ διοικητή. **Ἁ** διοικητὴς διέταξε νὰ φέρουν ἐνώπιόν του ἀμέσως τὸν Ἐπίσκοπο.

Ἁ Ἅγιος Ἀβιβος ἦταν φίλος τοῦ Ἁγίου θαυματουργοῦ Συμεὼν τοῦ Στυλίτου τοῦ Θαυμαστοῦ Ὁρους. **Ἁ** Ἅγιος Συμεὼν ἔλα-

βε ένα σημείο από τὸν Θεὸ γιὰ τὸ ἐπικείμενο Μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Ἀβίου καί, γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ, τοῦ ἔστειλε μία ἐπιστολή, μία εὐλογία (πιθανῶς ἕνα πρόσφορο ἢ κάποιο ἄλλο ἱερὸ ἀντικείμενο) καὶ ἕνα ραβδί.

Ἐνῶ ὁ Ἀβίος συνοδευόταν στὸν διοικητὴ, στὸ χωριὸ Ἰάλντο (Ialdo) συνάντησε ἕναν ἀγγελιοφόρο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια, ὁ ὁποῖος τοῦ προσέφερε τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Συμεών. **Ἡ** ἐπιστολή καὶ τὰ δῶρα ἐχαροποίησαν τὸν Ἅγιο Ἱεράρχη καὶ τὸν ἐνίσχυσαν γιὰ τὸ Μαρτύριό του. **Ἐν** συνεχείᾳ, μία ὁμάδα Χριστιανῶν προσήγγισε τὸν Ἅγιο Ἀβίβο καὶ προσφέρθηκε νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ δραπετεύσῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀρνήθηκε εὐγενικά.

Ὅταν ἔφθασε στὴν Μτσχέτα, ὁ Ἅγιος προσευχήθηκε στὸν Καθεδρικό Ναὸ Σβετιτσχόβελι (Svetitskhoveli) καὶ στὴν συνέχεια ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς φρουροὺς νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ συναντήσῃ τὸν Ἅγιο Σίω τοῦ Μγκβίμε. **Οἱ** Πέρσες ἱκανοποίησαν τὸ αἶτημά του καὶ οἱ πνευματικοὶ ἀδελφοὶ ἐχαίρετῃσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπη καὶ προσευχήθηκαν μαζὶ στὸν Κύριο.

Ὁ Ἅγιος Ἀβίβος ὠδηγήθηκε ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ διοικητοῦ καὶ ἐρωτήθηκε πῶς ἐτόλμησε νὰ σηκώσῃ τὸ χέρι του ἐναντίον τοῦ πέρ-ση θεοῦ. **Ἀ**πάντησε μὲ ἀπόλυτη ψυχραιμία: **«**Δὲν ἐσκότωσα κανέναν θεό, ἀλλὰ ἔσβησα μία φωτιά. **Ἡ** φωτιά δὲν εἶναι θεός, ἀλλὰ μέρος τῆς φύσεως, ἡ ὁποία δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Θεό. **Ἡ** φωτιά σας ἔκαιγε ξύλα καὶ λίγο νερὸ ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ τὴν σβῇ. **Τὸ** νερὸ ἀποδείχθηκε πιὸ δυνατό. **Ἡ** ὀργή σας μὲ ἐκπλήσσει. **Δ**ὲν εἶναι ταπεινωτικὸ νὰ ἀποκαλῆς θεὸς κάτι, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει ψυχή;».

Ἐξωργισμένος ἀπὸ τὴν ἀπάντησι, ὁ διοικητὴς διέταξε τὴν ἐκτέλεσι τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου.

Μοναστήρι Σαμταβίσι (ἀριστερά) καὶ Μοναστήρι Σάμταβρο (δεξιὰ).

Οἱ δῆμιοι ἐκτύπησαν ἀλύπητα τὸν εὐλογημένον Ἀβιβο καὶ τοῦ ἔσπασαν τὸ κρανίον μὲ πέτρες. **Σ**τὴν συνέχεια ἔσυραν τὸ σῶμα του μέσα στὴν πόλιν, τὸ ἔρριξαν στὰ θηρία καὶ ἔβαλαν φρουρὸν γιὰ νὰ διασφαλίσουν, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ δὲν θὰ ἔρχονταν νὰ τὸ κλέψουν. **Ὡ**στόσο, ἐκείνη τὴ νύκτα ἦλθαν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Μοναχοὶ τοῦ Ρέκι, πῆραν τὸ σῶμα τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος καὶ τὸ ἔθαψαν μὲ μεγάλη τιμὴ στὸ Μοναστήρι Σαμταβίσι (Samtavisi), τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται στὸ μέσο τῆς διαδρομῆς μεταξὺ Μτσχέτα καὶ Γκόρι.

Πολλὰ θαύματα ἔλαβαν χώρα στὸν Τάφο τοῦ Ἀγίου Ἀβιβου. **Κ**ατὰ τὴν διάρκεια τῆς διακυβερνήσεως τοῦ Πρίγκιπος Στεπανόζ τοῦ Καρτλί, τὸ ἄφθαρτο Λεῖψανο τοῦ Ἀγίου Ἀβιβου μεταφέρθηκε ἀπὸ τὸ Σαμταβίσι στὴν Μονὴ Σάμταβρο στὴ Μτσχέτα, σύμφωνα μὲ τὸ διάταγμα τοῦ Καθολικοῦ Ταμπόρι. **Ἐ**νταφιάσθηκε κάτω ἀπὸ τὴν ἁγία Τράπεζα, στὸ Ἱερό τῆς Ἐκκλησίας Σάμταβρο.

(*) Ἀπὸ διάφορες πηγές στὸ Διαδίκτυο.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

